

med al tydelighed viser, at dette er et område, som regeringen prioriterer og tager alvorligt.

Da vi lancerede handlingsplanen til bekæmpelse af kvindehandel, startede vi stort set på bar bund, og der var brug for at prøve forskellige metoder af for at finde ud af, hvordan vi bedst kunne støtte ofrene. Igennem årene har vi også lagt vægt på at opbygge samarbejdsrelationer og skabe institutioner, der passer til behovet. Og det tror jeg er en meget dansk tilgang, vi har til det problem.

Lad mig nævne nogle eksempler på den indsats, vi har sat i gang:

For det første er der lagt vægt på opsøgende arbejde over for de handlede kvinder. Gadearbejdere, der taler kvindernes sprog, laver opsøgende arbejde på gaden og på massageklinikker med udenlandske prostituerede. Det sker lige nu i Københavns Amt, Vejle Amt, Sønderjyllands amt og i Århus. Kvinderne får informationsmateriale om deres muligheder for at få hjælp i Danmark, og materialet er produceret på 11 sprog. Der er oprettet en hotline, hvor ofre for kvindehandel kan få oplysninger om rettigheder og muligheder for støtte. Hotlinen kan også benyttes, hvis man har mistanke om, at en kvinde kan være handlet.

Kl. 15.25

For det andet er der lagt vægt på konkret hjælp og sikkerhed for ofrene. Der er etableret et beskyttet hus, hvor ofrene for kvindehandel kan opholde sig i længere tid. To krisecentre er også i stand til at modtage ofrene. Her gives tilbud om psykologhjælp, lægehjælp og generel krisehjælp, så de også kan få bearbejdet deres oplevelser. Langt de fleste tager imod sundhedstilbuddet. Der er f.eks. blevet foretaget 31 aborter siden 2003; et trist tal, der jo tydeligt viser, at der er brug for netop den slags tilbud. I Vejle har man startet en lille sundhedsklinik, hvor udenlandske prostituerede kan komme og få behandling og tale med sundhedspersonale. Jeg har selv haft muligheden for at besøge dem, og det er et rigtig godt tilbud.

For det tredje er der lagt vægt på forskellige former for samarbejde. Der er oprettet nationale netværk af sociale organisationer og myndigheder, der udveksler erfaringer og informationer om udvikling. Reden-Stop Kvindehandel har opbygget et internationalt netværk af organisationer, som kan hjælpe ofrene i deres hjemlande. Foreløbig er der kontakt til mere end 100 organisationer i hjemlandene.

For det fjerde er der lagt vægt på folkelig oplysning og opmærksomhed. Ud over de forskellige kampagner og konferencer har f.eks. Kvindemuseet i Århus iværksat forskellige aktiviteter. Der har været debataftener og teaterstykker, og projektet prostitution og kvindehandel i Århus har udarbejdet undervisningsmateriale til 8.-9. klasser. Der har også været en udstilling om prostitution og kvindehandel, som har været med til netop at sætte fokus på de problemer, der er.

I sensommeren lancerede jeg en større informationskampagne mod handelen med kvinder. Kampagnen forløb under overskriften »Du har et valg, det har hun ikke«, og jeg tør godt kalde kampagnen for en succes. Faktisk medførte den, at 65 mennesker henvendte sig direkte på telefon med mistanke eller spørgsmål om handel, og 22 af dem gik direkte videre til politiet. Det medførte også, at folk i almindelighed er begyndt at tale mere om problemet både hjemme og på arbejdspladserne. Kampagnen har også vist, at det nytter at sætte ind med oplysning og debat – også om køb og salg af sex. Jeg er sikker på, at mange mennesker gerne vil tage ansvar, de vil hjælpe ofrene og have dømt bagmændene.

Vi har lært meget af de sidste 4 års arbejde. Vi har bl.a. lært, at nøglen til succes inden for det her felt er samarbejde. Det er også vigtigt, at de sociale organisationer samarbejder med hinanden, og at myndigheder og sociale organisationer samarbejder. Det gælder om at gøre det så svært som muligt for bagmændene at operere i Danmark. Og det bliver svært for bagmændene, hvis nettet mellem myndigheder og sociale organisationer bliver tæt og finmasket, og hvis vi sørger for at udveksle oplysninger om den seneste udvikling eller om konkrete ofre, der har brug for støtte. For så er det, vi kan gøre det surt for bagmændene og hjælpe så mange ofre som muligt.

De fleste kvinder bliver nemlig fundet af politiet. Hvis politiet har et tæt samarbejde med de sociale organisationer, ja, så vil de hurtigt henvise kvinderne til dem, og samtidig vil de sociale organisationer kunne støtte kvinderne, hvis de ønsker at afgive vidneforklaring.

Evalueringen af handlingsplanen peger på, at den har haft en positiv effekt. Overordnet er initiativerne gennemført, kvinderne modtager støtte, og sundhedstilbuddene bliver meget brugt. Evalueringen peger bl.a. også på, at der har været samarbejdsproblemer mellem de sociale or-